

is tartalmazza, amit szösz szerint ki nem fejez. Ily körülmények között tökéletesebb formát kellett volna adni a 42. §-nak, hogy felesleges viták elkerültessenek és hogy az a nagy cél, amely a mérlegvalódiság helyreállítására irányul, a maga teljességében érvényesülhessen.

SZEMLE.

Jogalkotás.

Az 1926. évi társulati adóvallomások benyújtási határideje.
Az 1926. évi 10.100/VII. a. számú pénzügyminiszteri rendelet szabályozza a mérlegvalódiság helyreállítása folytán átmenetileg megváltozott vallomásadási határidőket. Az alaprendelkezés az, hogy az adóvallomás a mérlegmegállapító közgyűlés napjától számított 30 nap alatt, legkésőbb azonban az üzletév zártától számított 4 hónap alatt nyújtandó be. Ez az általános szabály az 1926. évi vallomás tekintetében csak azokra a vállalatokra nyer alkalmazást, amelyek:

1. az 1926. évi vallomásukat még papirkorona-mérleg alapján adják, vagyis üzleti évüket 1925. évi június 30-ika és 1925. december 30-ika közötti időben zárták,

2. azokra a vállalatokra, amelyek első üzletévüket az 1924. év folyamán kezdték és 1925. december 31-ikével zárták,

3. végül azokra a szövetkezetekre, amelyek a pénzügyminisztériumtól engedélyt kaptak arra, hogy a megnyitó-mérleget valamely későbbi időpont vagyonaállagáról készíthessék el.

Az első helyen említett vállalatok a 7000/1925. P. M. számú rendeletben előírt új értékelésű megnyitó-mérlegük alapján csak 1926. június 30-án vagy ezt követő időben készítenek zárómérleget, a második helyen említett vállalatok pedig, miután az 1925. naptári évben üzleti évet nem kezdettek meg, az új értékelésű megnyitó-mérlegüket csak 1926. január 1-ével készítik el.

Ezen három kategóriába tartozó vállalatok az 1926. évre még az 1925. évben lezárt papirkorona-mérleg alapján adnak vallomást.

Azok a vállalatok, amelyek 1925. január 1-e és június 30-ika között megkezdett üzletévük első napjáról új értékelésű megnyitó-mérleget készítettek és 1925. december 31-ike és 1926. június 29-ike között készítették, illetve készítették zárómérlegüket, az 1926. évi társulati adóvallomásukat már az új értékelésű mérleg alapján teszik meg és ezen vállalatok vallomási határideje nyer új szabályozást. Eszerint ezek a vállalatok az 1926. évi társulati adóvallomásukat az új értékelésű megnyitó-mérleg folyományaként eszközölt alapszabálmódosításnak a cégjegyzékbe történt bevezetését elrendelő cégbírószági végzésnek a vállalat részére történt kézbesítését követő 15 nap alatt kötelesek benyújtani.

Ez a határidő nem alkalmazható azonban abban az esetben, ha az új értékelésű megnyitó- és zárómérleg megállapí-

tása nem ugyanazon közgyűlésen történt és az alapszabály-módosítás bejegyzéséről szóló cégbirósági végzés előbb kézbesítetett, semmint a zárómérléget megállapító közgyűlés napjától számított 30 nap eltelti volna. Ebben az esetben a vallomási határidő a zárómérléget megállapító közgyűléstől számított 30 nap.

Ha valamely vállalat a megnyitó-mérleg megállapítására 1926 április 30-ika utáni időre, illetve a közgyűlési határozatnak a cégbirósághoz való benyújtására megszabott határidő tekintetében halasztást kapott, köteles ezt a körülményt a halasztást engedélyező végzés kézbesítését követő 8 nap alatt az illetékes m. kir. adóhivatalnak (Budapesten az adófelügyelőségnek) bejelenteni.

A csődönkívüli kényszeregyességi eljárásban felmerülő törvénykezési illetékek. A csődönkívüli kényszeregyességi eljárásról szóló 1926. évi 1410. M. E. számú rendelet 100. §-a szerint az egyességi eljárásban lerovandó törvénykezési illetékek mértékét, lerovásának módját és az ezzel kapcsolatos rendelkezéseket a pénzügyminiszter az igazságügyminiszterrel egyetértve alapítja meg. Ezen rendelkezés szakasz és az 1923. évi XXXII. t.-c. 7. §. b) és g) pontjaiban foglalt felhatalmazás alapján az ujonnan szabályozott kényszeregyességi eljárásban lerovandó illetékek mértékét és a lerovás módját a pénzügyminiszter az igazságügyminiszterrel egyetértően kiadott 1926. évi 27.300. számú rendeletben (megjelent a Budapesti Közlöny 1926. március 2-iki 49. számában) következőképpen szabályozza:

I. *Beadványok az elsőfoku eljárásban.* Az adós beadványai az eljárás tárgya értékének minden egész vagy megkezdett 1,000.000 K-ja után az alábbi illeték alá esnek:

1. az eljárás megindítása iránt benyújtott beadvány K 5000;
2. egyéb beadvány K 1000.

Az adós kötelezettségeiért felelősségrevállalásra késznek nyilatkozott személy beadványa után a 2. pontban meghatározott illetéket kell leróni.

A hitelezők a követelésüket bejelentő beadványok illetékét a jegyzőkönyvi illetékbe belefoglalva röjják le. A követeléseket bejelentő beadványokra tehát bélyeget nem kell ragasztani.

A hitelezők és más érdekelték részéről benyújtott egyéb beadványok a kérelem tárgyának értéke szerint minden egész vagy megkezdett 1,000.000 K után 500 K illeték alá esnek. Ha a kérelem tárgya nem becsülhető meg, az illeték 10.000 K. De ha a beadványt olyan hitelező nyújtja be, aki követelést jelentett be, a beadványi illeték nem lehet kevesebb, mint amennyi a benyújtó követelése összegének megfelelő.

A Hitelevő Egyesület előtt létrejött egység ellen benyújtott észrevételre az egyéb beadványokra megállapított illeték kétszeresét kell leróni.

II. *Jogorvoslati beadványok.* A pénzbeli marasztalást tartalmazó vagy bírói letétet utalványozó végzés ellen akár az adós, akár hitelező vagy más érdekelt által beadott előterjesztés a megtámadott végzés tárgyának értéke szerint minden egész vagy megkezdett 1,000.000 K után 1000 K illeték alá esik.

Az eljárás megindítása iránti kérelmet elutasító, az egyességet jóváhagyó vagy a jóváhagyást megtagadó, valamint az eljárás befejezetté nyilvánítása iránti kérelmet elutasító, végül az eljárást megszüntető végzés ellen beadott előterjesztés az adós részéről minden egész vagy megkezdett 1,000.000 K után